

LLIÇÓ VI

concells

fent ... i meditant

allò

res hi descobreixo

que'm

vos

LLIÇÓ VII

per el

llogaret

sencills

LLIÇÓ VIII

famílies

amb el què

public

al tocar

ratet

LLIÇÓ IX

amagà al qui

Arriva

consells

i faré ... i meditaré (100)

allò

res no hi descobreixo (105)

que em

vós

pel (40)

llogarret

senzills (18)

famílies

amb què, amb les quals

públic

en tocar (110)

estoneta

amagà el qui (109)

Arriba

.../...

.../...

Dieu-me

ferireu (futur)

mai tingueren

traidora

em sopra

LLIQÓ X

aixó

què

Peró

tenen d'aferrar-se

sóc

el que vulgui (69)

té de fer

Digueu-me (86-87)

feríreu (pretèrit perfet)

mai no tingueren (105)

traidora

me'n sopra

això

que

Però

han d'aferrar-se (97-98)

sóc

el qui vulgui, qui vulgui

ha de fer (97-98)

OBSERVACIONS

Bon treball. Només heu comès un castellanisme de lèxic: "ratet", diminutiu de rato, en lloc de estoneta, i alguns de sintaxi: "fent"... "meditant", "amb el que", "al tocar", "amaga al qui", "res hi descobreixo", "el que vulgui", "tenen d'aferrarse", "ténen fer", sobre els quals convé que llegiu les indicacions del llibre de gramàtica, a les pàgines senyalades patran nombre entre parèntesis al costat de les correccions.

També heu fet algunes faltes d'ortografia: omissió d'alguns accents, ús de l'accent agut en lloc del greu, representació incorrecta del so de s sorda per c en el mot consells i del so de s sonora per c en el mot senzills.

La conjunció mes és poc recomanable; és millor reemplaçar-la per però.

El pronom feble vos davant un verb és arcaic o dialectal. És millor us asseguro que no vos asseguro.

És també millor de dir el vostre cognom que no vostre cognom. Vegeu pàg. 52 i 53 del llibre.